

«Йду щоденно по гострому лезі я...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Йду щоденно по гострому лезі я
Безконечного в часі ножа.
Мудрі кажуть: правдива поезія,
Коли сповнена болем душа.

Ну, а радість?
І радість болюча —
Швидкоплинна її краса.
Струни променів зріже туча,
І сльота заімлить небеса.

Далі йтиму по гострому лезі я,
Не ступлю на коштовний ефес.
Хай нестерпно болить поезія
Мирним щастям людських небес.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч. 2 — К.: Радянський письменник, 1983

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/ydu_schodenno_po_hostromu_lezi_ya